

Coreei de aci încolo se restrânge la lupta dintre partida chineză și japoneză. Ambele partide voiau a subjuga statul, însă o partidă ținea cu Japonezii alta cu Chinezii. În lupta dintre China și Japonia, Coreea s'a ales cu oareș-care neatarnare, ajungând la cârmă partida japoneză.

Azi când în Coreea tunurile bubue, când Söul e în mâna japoneză, Coreea saltă de bucurie.
N. Mihulin.

Dela frații din America.

Pittsburgh Pa, în 29 Ian. st. n. 1904.

Vă rog a publica în mult prețuita „Tribună” următoarele: despre o catastrofă îngrozitoare ce s'a întâmplat aici.

În apropierea orașului Allegheny de lângă Pittsburgh, în 26 Ianuarie st. n. 1904 s'a întâmplat o groaznică explozie, în mina de cărbuni: s'au aprins gazurile din mină care s'a cutrupit total, nici un singur om n'a scăpat cu vieță.

Foile englezești spun că în mină ar fi fost 175 oameni; de trei zile tot sapă după oameni ca să-i scoată; până acuma au scos vr'o 100 oameni morți, mulți dintră ei așa sunt de zdrobiți, încât nu se mai pot cunoaște că cine sunt.

Aicea vă trimit fașea tăeată din foaia engleză, care publică numele celor morți, (afători în mină) numele nu sunt ecsacte fiind-că englezii când îți spun numele nu ți-l scriu bine, dacă ți-l scrii tu bine, ei nu-l citesc bine, dintre toate numele, am putut alege 6 cari sunt nume românești, și anume: G. Orban, George Ambrosie, George Gregor, Ioan Gregor, V. Fleșer. L. Mateiu. Eată groaza și primejdiile ce ne amenință și înimpină pe aici.

Dumitru Iridon, din Apoldul-mare.

Războiul ruso-japonez.

Știrile sosite în aceste din urmă zile sunt următoarele:

Flota rusească din Port-Arthur a eșit la 13 c. noaptea din port, dar abia a ajuns în largul

partează strigând: „înapoi! înapoi!” Nu poate trage de frica să nu-și ucidă cănele; dar prepelița se preface așa de bine că e rănită, încât cănele vrea cu ori-ce preț s'o prindă; iar când socotește ea că e în afară de bătaia puștei, zboară repede, scăpată, spre lăstar.

În vremea asta puiul al mai mare în loc să stea nemișcat ca frații lui, după-cum le poruncise mă-sa, zboară; vînătorul îi aude pârăitul zborului, se întoarce și trage. Era cam departe. O singură alică l'a ajuns la aripă. N'a picat, a putut zbura până 'n lăstar; dar acolo, de mișcarea aripei, osul, la început numai plesnit, s'a crepat de tot și puiul a căzut cu o aripă moartă. Vînătorul, cunoscând desimea lăstarului și văzând că trăsese într'un pui, nu s'a luat după dînsul, socotind că nu face truda de a-l căuta prin lăstar.

Ceialalți pui nu s'au mișcat din locul, de unde îi lăsase prepelița.

Ascultau în tăcere. Din când în când se auzeau pocnete de pușcă și glasul vînătorului strigând: „aportie!” Mai târziu căruța s'a depărtat în spre vînător pe drumeagul lăstarului; încet încet pocnetele și strigătele s'au pierdut, s'au stins și în tăcerea soarelui, care se lăsa, nu se mai auzea decât cântecul greerilor; iar când s'a înopțat, răsară luna din spre Cornățel, au auzit deslușit glasul mamei lor chemându-i din capul miriștei: „Pitpalac! Pitpalac!” Repede au zburat în spre ea și au găsit-o. Ea i-a numărat; lipsea unul.

— Unde e nenea?

— Nu știm, — a zburat.

Atunci, prepelița desperată, a început să-i strige tare, ascultând din toate părțile. Din lăstar i-a răspuns un glas stins: „piu! piu!”...

mării, cea japoneză a năvălit asupra ei și după o luptă până spre dimineață, Rușii au fost siliți să se întoarcă, cu pierderi însemnate, Un vapor mare rusec a suferit stricăciune.

Din Port-Arthur se telegrafează d'asemeni că guvernatorul Alexe își va muta d'acolo cartierul general la Mukden. Sunt adică temeri că Japonezii vor năvăli asupra orașului dinspre uscat și atunci Rușii din oraș vor fi ca în prinsoare.

Despre cele 4 vapoare de război plecate din Vladivostok nu se știe nimic sigur. Se desminte însă știrea că ele ar fi bombardat orașul Hakodate. Dar nu se întărește nici știrea că 3 din ele ar fi fost nimicite de Japonezi. Se crede că ele s'au întors ear în Vladivostok, să scape astfel de nimicire sigură.

Privitor la scufundarea corăbiei de război »Jenisei« se scrie că torpilorul japonez a spart-o în partea dinainte. Căpitanul văzând că se vor scufunda, a dat poruncă feciorilor să sară în luntri și să caute să scape care cum va putea. Cel din urmă a sărit în luntre casierul. Căpitanul a stat pe vapor și s'au scufundat împreună.

Berlin, 18 Febr. »Berliner Tageblatt« primește din Petersburg știrea că acolo e mare mâhnire din cauză că Rușii pe mare sufer înfrângerii. Țarul a ținut să vadă azi un regiment care pleca în Asia. Vorbind ostașilor, le-a spus să fie gata a se bate cu dușmani primejdioși, dar în cele din urmă nădăduște că dragostea de țară va ținea treaz într'înșii curagiul.

Paris, 18 Februarie. Mai multe sute de soldați ruși trimiși să așeze pe gheața lacului Baical șine pentru trecerea trenului, au fost surprinși de o furtună grozavă. S'a spart și gheața și astfel toți Rușii s'au înecat în lac.

— Tokio, 19 Februarie. După știrile iscoadelor japoneze, Rușii au mari greutăți până să câștige hrană și adăpost. Iarna e încă grea în Mandșuria ear trupele sosite acolo trebuie să stea prin câmp și deal.

Când l'a găsit, când i-a văzut aripa ruptă, a înțeles că era pierdut; dar și-a ascuns durerea ca să nu-l desnădejduiască...

D'atunci au început zile triste pentru bietul pui. Abee se mișca cu aripa târș după dînsul; — se uita cu ochii plânși cum frații lui se învâtau la zbor dimineața și seara; iar noaptea când ălalalți dormeau sub aripa mamei, el o întreba cu spaimă:

— Mamă, nu e așa c'o să mă fac bine? Nu e așa c'o să merg și eu să-mi areți cetății mari și riuri și marea? — Da, mamă, răspundea prepelița, silindu-se să nu plângă.

Și a trecut vara. Au venit țeranii cu plugurile de au arat miriștea; prepelița s'a mutat cu puii într'un lan de porumb de alaltăeri; dar peste câte-va vreme au venit oamenii d'au cules porumbul, au tăiat coceni și au întors locul; atunci s'au mutat în niște pârloage din marginea lăstarului.

În locul zilelor mari și frumoase, au venit zilele mici și posomorite, a început să cază brumă și să rărească frunza lăstarului. Pe inserate se vedeau rândunicile întârziate zburând în rasul pământului, ori pâlcuri de alte păseri călătoare, iar în tăcerea nopților friguroase auzeau strigătele cocorilor, mergând toate în aceea-și parte, către miază-zi.

În inima bietei prepelițe era o luptă sfâșietoare. Ar fi vrut să se rupă în două, jumătate să plece cu copiii sănătoși, cari sufereau de frigul toamnei înaintate, iar jumătate să rămăe cu puiul schilod, care se agăța de ea cu desperare. Sufierea dușmănoasă a Crivățului, pornită fără veste într'o zi a hotărât-o. De cât să-l moară toți puii, mai bine numai unul, — și fără să se uite înapoi, ca să-i slăbească hotărîrea, a zburat cu puii zdraveni, pe când al rănit striga cu desnădejde:

Se crede că întâia luptă serioasă pe uscat se va da între 22—25 Februarie unde-va pe vale Jalului.

Amialul Togo raportează despre lupta pe mare dela 14 c. următoarele: Fiind vifor grozav, numai două vapoare panțerate au putut să se apropie de Port-Arthur. Rușii când au văzut corăbiile, au început să tragă cu tunurile dar Japonezii tot n'au dat îndărăt ci au continuat lupta, pricinuind pagube mari Rușilor. Vapoarele de război din port nu puteau trage ear dintre cele eșite să întâmpine pe Japonezi, unul a fost aruncat în aer.

Intreaga oștire japoneză este veselă de isbânda de pân'acum ear poporul are încredere în armată. Starea trupelor este cu atât mai mulțămitoare, cu cât cea mai mare parte din ele este adăpostită în orașele și satele Coreei, unde poporul le-a primit cu bucurie. Din Japonia trupele trec în Coreea fără nici o supărare din partea cuiva, corăbiile rusești nu îndrănesc să iasă din Port Arthur și chiar dacă ar ieși, n'ar mai putea să se măsore cu cele japoneze. Nici însăși Rușii nu mai au nădejde ca pe mare să mai țină piept cu Japonezii. Pe uscat lupta poate să dureze însă și până la toamnă.

Petersburg, 18 Febr. În lupta (pe mare) dela Cemulpo au căzut 456 soldați și 17 ofițeri de pe vapoarele nimicite Variak și Koreietz. Ear numărul celor înecați în lacul Baical este 800 soldați Ruși.

Din răzbunare.

Budapesta, 19 Febr. Din Nagy-Bajom vine știrea că dându-se acolo Marți o petrecere, lucrătorul Rösler Jakab a vrut să între fără a plăti. L'au scos însă afară cu rusine. Din răzbunare, s'a dus apoi acasă, și fiind lucrător la cariera de piatră, a luat din praful de pușcă ce avea, s'a întors la locul de petrecere și a pus praful de pușcă sub un părete. A aprins fitilul ce întocmise acolo. În explozia ce a urmat, zidul s'a dărâmat și a omorât două fete și doi tineri cari jucau ear alții au fost greu răniți. Criminalul a fost arestat.

„Nu mă lăsați! Nu mă lăsați!”

A încercat să se târască după ei, dar n'a putut și a rămas în loc, urmându-i cu ochii până au pierit în zarea despre miază-zi.

Peste trei zile toată preajma era îmbrăcată în haina albă și rece a ernei. După o ninsoare cu viscol, urmă un senin ca sticla, aducând cu dînsul un ger aprig.

La marginea lăstarului un pui de prepeliță cu aripa ruptă stă sgârțit de frig. După durerile grozave de până adineaori urmează acum o piroteală plăcută. Prin mintea lui fulgeră crâmpoe de vedenii... miriște... un carâmb de cismă, pe care se urcă o furnică... aripa caldă a mamei. Se cleatină într'o parte și într'alta și pică mort, cu degetele ghiareii împreunate ca pentru închinăciune.

Ioan Al. Brătescu-Voinești.

Poesii populare.

Culese de Mihail Eminescu.

Frunză verde frunzuliță,
O tinăra copiliță
Mândră ca o garofiță
Cu ochii la cer cătînd
Din gură șoptea, grăind:
Jură lună, jură soare,
Jurați stele lucitoare
Că-s copila nepătată,
Cu nimica vinovată.
Jură lună pentru mine.
Că n'am dragoste cu mine.
— Ba, noi dragă, n'om jura
Las' să jure maică-ta.
C'ai petrecut cu dînsa

DIN BUCOVINA.

Jubileul Junimii.

Sub acest titlu „Deșteptarea” scrie:

Sosirea oaspeților. Succesul frumos al serbărilor „Junimii” se prevestia deja de luni prin sosirea neîncetată la Cernăuț de oaspeți distinși. Din regatul României sosiră principe Moruzzi, Leon Ghyka (Dumbrăveni), Al. Florescu, Alexandru Ghyka, Căpățina, reprezentanții „Uniunii stud. românii” din București domnii Petre Doria, Nicu Fortunescu, Titu Axenti și Radu Păncu, din partea studenților în drdpt din București dl Căpățina, din partea stud. macedo-români din București, domnii Covață și Cica, din partea studenților transilvăneni din București dl Vasile Moldovan, apoi delegații „României June” din Viena, d-nii Novacovici și Cercavski, și „Petru Maior” din Budapesta, domnii Seb. Stanca și Horia Petrescu. Din toate părțile Bucovinei sosiră fruntași și reprezentanții nobilimii, clerului, funcționarilor, învățătorimii și țăranilor români.

Serviciul divin. Seria serbărilor s'a inaugurat Marți dimineață prin serviciul divin în biserica catedrală, celebrat de dl protopresbiter Ioan cav. de Bejan cu asistența d-lor profesori în sf. teologie Dr. Teodor Tarnavski și Dr. Vasile Găina. Publicul român s'a prezentat foarte numeros. Un cor mixt improvisat de „Junimea” a executat cântările liturgice — liturgia în B-dur de C. Șandru. Compozitorul este un tânăr student român, membru al „Junimii”. Compoziția se distinge prin bogata melodie și este pătunsă de pietate. Executarea a fost admirabilă.

Academia. Marți după amiază a urmat Academia în sala teatrului orașenesc. Sala s'a arătat prea mică pentru marele distins public ce grăbise să existe. În loja guvernatorului s'a observat președintele țării principele Hohenlohe cu familia, în loja primarului I. P. S. Sa mitropolitul Dr. V. de Repta.

Academia s'a inaugurat printr'un discurs rostit de președintele „Junimii”, C. Lucaciu. Vorbirea asta entusiastă a fost aplaudată mult.

Apoi dl profesor dela gimnaziul din Suceava, Eusebie Popovici, membru emeritat al „Junimii”, ținu o conferință „Dorul și Românul”. Conferința a fost foarte atrăgătoare, aprofundată fiind în psihologia poporului român și relevând cu deosebire partea sentimentală. Pe baza versurilor din doinele și cântece populare conferențiarul a caracterizat dorul Românului în erotică, în raportul cu natura, în dragostea de moșie și de dătină ș. a. Conferința a fost primită cu călduroase aprobări.

După terminarea conferinței urmă actul președintului solemn a însuflețitorului cadou făcut „Junimii” de doamnele și domnișoarele române: dra-

pelul tricolor — un minunat drapel de mătăasă, de 2 metri lungime și 1 1/2 metru lățime, pe care se află de o parte cercul „Junimii” compus din inițialele „Vivat, crescat, floreat Junimea” încunjurat de o cunună de frunze de lauri, de-asupra cu divisa „Junimii” „Uniți să fim în cugete, uniți în Dumnezeu,” iar pe altă parte anii 1878—1903, încunjurați de o cunună de frunze de stejar — toate cusute bogat cu fir de aur. Acest drapel este fixat pe un mâner, în vârful cărui se află vulturul roman de bronz spoit cu aur. De drapel sunt legate trei banduliere în colorile tricolorului, pe care se află cusute cu aur următoarele inscripții: Damele și domnișoarele române — Societății academice Junimea. — La jubileul de 25 ani.”

Drapelul minunat a fost adus pe scenă de doi tineri în costum național, însoțit fiind de șase domnișoare române în costum național: d-șoarele Catinca de Grigorcea, Tatiana de Volcinski, Pulcheria de Calmuțchi, Aristița Petrescu, Finuța Seleschi și Constanța Popescu. În fruntea acestor domnișoare păși domnișoara Minodora Stefanelli (în costum național seliștean) și cu o voce cuprinsă de emoțiune ceti la adresă Junimilor, adunați pe cealaltă parte a scenei, actul de donațiune tipărit pe pergament, de următorul cuprins:

„Onorată societate academică „Junimea!”

Doamnele și domnișoarele române din Bucovina oferă astăzi acest drapel tricolor Societății academice „Junimea”, cu ocaziunea jubileului de 25 ani ai existenței sale.

Cu dragă inimă și viu interes pentru cauză a contribuit fiecare Româncă obolul său la acest scop, voind a da dovadă de marea simpatie ce o are pentru acea societate, în sinul căreia au petrecut prin acest șir de ani membri iubii aproape fiecare casă românească din Bucovina.

Cu mândrie privește Românul bucovinean la soc. acad. „Junimea”, căci munca serioasă este scopul ei. Tesoare scumpe ca limba, literatura și istoria noastră națională se cultivează cu sfințenie în ea. În firma credință că și de azi înainte Societatea academică „Junimea” va lucra pentru înălțarea neamului nostru cu acelaș zel și aceeași perseverență ca și în acei 25 ani trecuți, oferim acest simbol al dragostei nemărginite pentru națiune, al speranței în viitorul ei auriu și al credinței nestrămutate în idealurile ei, și dorim ca Societatea academică „Junimea”, care este viitorul și mângâierea Românilor de bine din această țară, Să trăiască, Să trăiască și Să înflorească!

Acest drapel odor neprețuit să Vă fie! El pururea să Vă aducă aminte de zilele grele și de timpurile de mărire, prin cari au trecut Virtutea și Voinicia Românilor, și sprijinindu-se de Stânca

Credinței către Dumnezeu, către Patrie și către Împărat”.

Luând în primire drapelul, președintele „Junimii” răspunde prin cuvinte pline de căldură.

Mulți ochi lăcrămară de însuflețire și duioșie, căci în toate inimile bătea puternic simțirea românească.

Urmare apoi tablourile vivante, la cari au cooperat aproape 150 persoane, atât Junimeni cât și persoane din societatea românească din Cernăuț. Ele au fost fermecătoare, grație artei în compoziție și aranjare, documentată de dl Dr. Grigore de Pantasi. Tablourile au fost: I. „Omăgiu adus Majestății Sale Împăratului Francisc Iosif I.” reprezentat prin grupuri alegorice: Bucovina, pacea, munca, sărăcia, secerișul, apoi genii și alte figuri alegorice, toate aranjate scărișat în jurul bustului împăratului. Tabloul a fost de o splendoare feerică. Musica militară execută imnul popular, ascultat de public în picioare și urmat de nesfârșite strigări de „Să trăiască” ce resunau de pe scenă și din auditor. II. „Ginta latină și popoarele romanice”. Jos la stânga șede lângă masă bătrînul Vasile Alexandri (dl Dr. Gr. de Pantasi) în timp de seară, la flacăra de luminare, inspirat de musă (d-șoara Mica de Bejan). Fantasia poetului visează gloria ginteii latine — grup mare al popoarelor latine însoțit de genii — și recitează în liniștea sării versurile cântecului, care îl scrie și îl recitează. Acest tablou original în noua interpretare idilică, a fost atât de viu aplaudat, încât cortina a trebuit să se ridice de mai multe ori. III. Ștefan cel mare și arcașii. Tabloul reprezintă scena din legenda fondării mănăstirii Putna. Ștefan Vodă însoțit de alaiul său curtean și din popor este reprezentat în puterea tinereții, fără barbă. IV. „Testamentul lui Ștefan cel mare”. Tabloul reprezintă scena când Ștefan Vodă, ajuns la bătrânețe, numește pe fiul său Bogdan de urmaș în fața unei mari adunări de curteni, boeri, ostași și țăranii. Ștefan Vodă șede pe tron, eară fiul său jos, în genunchi, ascultând povețele, testamentul politic al părintelui său. V. „Mihai Viteazul și călăul”. Tabloul reprezintă scenă, când Mihai Viteazul — prins și condamnat la moarte de Alexandru III. cel Rău — este dus la locul de execuțiune, unde călăul, un fost rob al lui Mihai, rămâne atât de îngrozit de privirea acestuia, încât scapă securea și nu mai are puterea a da lovitura de moarte. De față e și voevodul Alexandru cu curteni, ostași, popor, cari toți rămân uimiți la vederea acestui fapt. VI. „Fata de la Cozia”. Tabloul reprezintă legenda istorică, în care se povestește că o fată, travestită ca oficer, a făcut minuni de vitejie într'o luptă a lui Vlad-Țepeș cu Turcii. Fiul domnitorului o cere în căsătorie și jupăneșele de la curte îi închină daruri de nuntă. Ea însă refuză și privește zimbând la tinerețea ofi-

— Jură, mamă, pentru mine
C'am fost pururea cu tine.
— Draga mamii n'oi jura,
Sufletul n'oi lăpăda
Că ș'asară te-am văzut,
Te-am văzut, te-am cunoscut
Cum ședeai în piepteraș
Sub umbră de mărăraș
In brațe la Dumitraș,
Sub un corcui de rosmarin
In brațe la Constantin.
Și ei te stringeau în brațe,
Te sărutau cu dulceață,
Se țineau pe ghenunchele,
Te hrăneau cu alunele.
— Jură mamă pentru mine
Să nu rămân de rușine.
Măsa n'cepe a jura,
Soarele-a se 'ntuneca,
Luna n' singe-a se schimba
Și pământu-a tremura.
— Vezi, copilă fapta ta
Prăpădi pe maică-ta!

Frunză verde baraboî,
La moară la Dorohoi
Merge-un car cu patru boi
Încărcat cu păpușoi,
Dinapoi carului
E ciocoiul satului
— Bun ajunsul, măi țărane!
— Nu-ți mulțămesc, măi cucoane!
— Măi țărane, tu ești beat!
— Latri, ciocoi gulerat,
Eu de-aseară n'am mâncat

Și tu zici că eu is beat!
Și ciocoiul satului
Cu năravul dracului
Pune mâna pe oblănc,
Alt' o bagă 'n stn, adînc,
Și scoate-un bici plumbuit,
Plumbuit, rēplumbuit.
Ș'avîntîndu-l într'o parte
Trage la țeran pe spate
Trage una, trage două,
Trage mereu pîn' la nouă.
Dar țeranul satului,
Cu năravul dracului,
Bagă mâna pe sub scoarță
Și scoate-o măciucă groasă,
Groasă, groasă, ciotoroasă
Și-avîntîndu-o în late
Trage la ciocoi pe spate,
Trage patruzeci și nouă.
— Măi Ioane Bălăbane,
Rău mă dor cele ciolane,
Dă-mi rachiu de trei parale
Să mă ung eu la spinare
Că-un țaran m'a bătut tare.
— Așa-ți trebul, măi cocoane
Nu te n'cepe cu'n țaran
Că ș'asa el ții dușman;
Căci țaranul când te bate,
Zaci un an și jumătate.

Pe culmița dealului,
Dealului Ardealului,
Primblă-mi-să mări primblă,
D'ali cine mi se primblă?
D'ali Viță cătănuță

Cu a lui dalbă de mândruță
Cu doi bani în buzunariu
Cu doi-spre-ce lăutari
Și cu patru călușei
Încărcați de gălbineu,
Cu mândra pe lângă ei.
Vița din graiu că-mi grăia:
— De când, mândro te-am luat,
Nici un cântec n'ai cântat,
Și-acuma anu n'cheiat.
Ia să-mi cânti un cânticel,
Măcar cât de mititel,
Să-mi ascult un ceas la el”.
Frunză verde șoralea,
Mândra din graiu-mi grăia:
Bucuros că ți-aș cânta,
Dar mi-l portul femeiesc.
Când oiu prinde a cânta
Munții s'or cutremura,
Fagii marți s'or despica
Apele s'or turbura
Fîntina din Peșterea...
Potera ne-a auzi,
Înainte ne-a eși,
Că-i o matcă de voinici
Peste patru zeci și cincii,
Și o matcă haiducească
Peste patru-zeci și șase,
Și pe mine m'or lua
Și pe tine te-or tăia,
Ce haznă, Viță-i avea?
Nu te teme mândra mea,
Până-i fi pe mâna mea,
C'oiu fi eu de te-oi ținea.

cer care îi este logodnic. VII. „Tricolorul“ un ciclu de trei tablouri simbolizând versurile din cântecul tricolorului de Ciprian Porumbescu, reprezentând credința, viitorul și iubirea de neam. VIII. „Deșteptă-te Române“, tablou ce simbolizează renașterea poporului Român.

Tablourile istorice au fost frapante prin gruparea frumoasă și costumele bogate împrumutate „Junimii“ cu deosebită amabilitate de către societatea Teatrului Național din București. Uimit privea publicul la grupuri, fermecat de ele și cerând în furtunoase aplause repetiția lor. Măstru au fost compuse și ultimele două tablouri alegorice. În decursul lor s'a executat de pe scenă și din toată sala „Cântecul tricolorului“ și „Deșteptă-te Române“, ultimul însoțit de orchestra militară.

Tablourile vivante însuflețiră atât de mult societatea adunată, încât după fie-care tablou resunau din toate unghiurile sălii strigăte de „trăiască Junimea“, însoțite de aplause viroase, la care participa cu multă căldură și presidentul țării principele Hohenzollern. Adese compozitorul și aranșatorul lor dl. Gr. de Pantasi a trebuit să apară înaintea publicului spre a mulțumi.

Comersul festiv. La 9 ore seara societatea românească, adunată cu prilejul iubileului, se întruni în sala filarmonică, spre a asista la comersul festiv. Lojele erau îndesuite de un public farmecător de dame. Dar aceste locuri nu erau de ajuns. Jur împrejurul salei s'a format o a doua cunună de doamne și domnișoare. Sus pe podiu era înălțat drapelul „Junimii“ de-asupra bustului împăratului încunjurat de un boschet de verdeturi iar mai în față se afla masa prezidențială. Jos în sală se afla o masă de-a curmezișul salei la care se așezară rectorul universității, Dr. Hörmann, cu decanii facultăților și un număr foarte mare de profesori universitari, apoi persoanele de distincție, între care am observat pe principele Moruzzi, maril proprietari Leon Ghyka, Alexandru Florescu (București), Căpățînă, A. Ghyka, bar. Eud. Hormuzachi, Dr. Iancu cav. de Flondor, presidentul societății pentru cultura și literatură română dl. cons. D. cav. de Bejan, presidentul „Armoniei“ dl. T. cav. de Flondor.

Patru șiruri de mese erau puse de-alungul salei, la care ședeau membrii „Junimii“ delegațiunile studențești și oaspeții mulți sosiți. Loc era atât de puțin încât multe persoane trebuiau să stea în picioare. Soată societatea s'a prezentat în haine festive, o strălucită adunare.

Comersul s'a inaugurat de membrul emeritat al „Junimii“ dl. Dorimedont Popovici cu un discurs, rostit cu fermecătoare eloquentă.

Din Vrani.

Frunză verde de salată
Dulce e gura de fată,
E mai dulce la nevestă
Că o capeți pe fereastă.

Foae verde în trei fire
Până iubeam la copile
Tinerel eram la zile,
Dar acuma cu neveste
Barba mi-a dat fără veste,
Musteața mă prisădește.

Mândruță trup de flori
Când te ved, mă iau flori,
Când mă uit în ochi la tine
Arde inima în mine.
Na, mândruță, mândra mea,
Na îți dau o floricea,
Ba eu bade n'oi lua,
Ca la câte flori le-I dat
Pe toate le-al înșelat,
Dar de mâne de poimâne
Mă înșeli bade și pe mine.

Vino mândră în grădină
La cea tuță de sulfină,
Se dăm gurii sărutare
Și brațelor desfătare.

Culese de Iosif Ieremia.

Vorbe înțelepte.

Ni-se scrie:

Din ocasiunea praznicului sfinților trei Arhieri, despre cari se citește în cazania, că după moartea lor creștinii se împărțiră în trei secte, după numele sfinților, și era mare împărecherea între dânșii, până când un alt sf. arhieriu i-au convins, că toți trei arhierii au aceeași vrednicie înaintea lui Dumnezeu, — ni-am adus aminte, că și corpul nații noastre pătimește de-o rană deschisă, care-l împedecă în dezvoltarea facultăților sale, și care de sine ar înceta a fi păgubitoare organismului întreg, dacă doctorii cari sunt chemați ar lecuși, nu ar sgădări neîncetat, — înțeleg despărțirea neamului în două confesiuni, care deosebire mai mult e închipuită, decât reală, pentru-că una ne este credința, aceea de pe vremea apostolilor și a veacurilor următoare, o credință avem, un botez, un Dumnezeu, și Tatăl tuturor cum zice marele apostol Pavel către Efesenii, aceleași ni-s sărbătorile, aceleași cărțile rituale, aceleași învățătura religioasă morală, a cărei manuale se folosesc împrumutat, — și pentru mai mare evidenție voiu să aduc exemple din praxa ambelor biserici: dacă trece un preot dela o confesiune la cealaltă, se primește cu bucurie fără atestat de moralitate, hirotonirea lui se recunoaște de validă și puterea, sau darul lui de-a lega, și deslega și a servi sf. Taine va să zică, se recunoaște legalitatea apostolică a ceialte confesiuni, — dacă se cunună la oltă două persoane de două confesiuni, ambele se țin de confesiunea locului unde locuiesc, — creștinii unei confesiuni dau slujbe la preoți de cealaltă confesiune, punând mai mult pond pe moralitate, decât pe confesiune, — de unde apare că osebirea mai mult e jurisdicțională, decât esențială, și cum-că numai în deșert se urăsc.

Și așa fiind, totuși câte tulburări, câte daune morale, și materiale nu se întâmplă între frați de un sânge prin proselitismul, ce se susține și alimentează fără nici un folos, pentru-că câți desertează de-o parte, pe atâția desertează și de cea parte. Căci eată cum se întâmplă adeseori pe aici: creștinii din o parohie se resvrătesc contra preotului, și trec la cealaltă confesiune, unde se primesc cu brațe deschise

și astfel din o parohie săracă, se fac două și mai sărace, cu 2 biserici, 2 preoți, 2 școale — pe preoți și biserici le susțin cum le susțin, proforma că nu le are nime grigea, — dar școala e răsădul viitorului, ajunge pe mâni străine și apoi cei-ce vor eși din astfel de școli nu vor sêruta mâna preotului, nu-l vor întâmpina cu laude-se Is. Christos.

Prin urmare la noi cine favorează proselitismul, favorește totodată indiferențismul religios.

Așa fiind, oare nu a sosit timpul, ca cei chemați să deie mâna la oltă, și să curme proselitismul pentru totdeauna?

Părinții noștri, când au făcut unirea, ca să scape de un rău mare, n'au primit nici o învoire în organismul bisericii, ca să nu facă desbinare de către frații din țările vecine. Dat fiind organismul identic numai dragoste împrumutată se recere, dragostea Samariteanului din sf. Evanghelie, și atunci binecuvântarea lui Dumnezeu va fi cu noi, și porțile iadului cele deschise și pornite asupra noastră nu ne vor învinge.

A. Popp.

Museele agricole și silvice ale Domeniului Coroanei.

Dl. I. Kalinderu a trimes agenților administrației Domeniului Coroanei în privința acestor musee, circulara următoare:

Domnule agent,

Progresele ce se fac din zi în zi în toate direcțiunile vieții economice, nu se pot mai tare învedera decât prin expozițiuni.

Vă este cunoscut că de un timp au început să se organizeze și să se țină și la noi tot mai multe expozițiuni mai ales regionale. Administrația noastră fiind acum bine apreciată și cunoscută în toată țeara, e invitată cu stăruință a lua parte la aceste expozițiuni, mai ales la cele din județele cari are domenii asupra museelor noastre.

Despre aceste musee, v'am scris încă la 14 August 1884, când v'am cerut a le înființa și pe cari numai unii din șefii de Regie le-au înființat. Cum însă de atunci lucrurile s'au schimbat mult, mai cu seamă în urma exploatărilor în regie și a noilor ramuri de producțiune introduse, e natural ca ele să nu se mai mărginească numai la colecțiuni floristice, faunistice și la probe de lemn și cereale, ci trebuie să cuprindă absolut toate

Cântecul cășlegilor.

(Auzită din popor.)

Câte sărbători pe lume
Nu-s ca Crăciunul de bune,
De bun și de frumos
Și de veselos.
Sân-Vasil și Bobotează
Tot după Crăciun urmează,
Sărbători frumoase
Și de veselie-alese.
Cu ele vin cășlegile,
Se mărită fetele
Umblă peșitorii
Se 'nsoară feciorii.

Cine-a făcut cășlegi scurte
Zile multe să nu guste,
Că nu bine a tocmit
Rău a socotit.
Când abea trecea Crăciunul
S'apropie fariseu
Vine vameșul
Fetele feciorii așteaptă
Dar ei până se deșteaptă
Trece carnea
A trecut și șaga...
Și pe popi sunt clevetiri
Că fac prea multe vestiri
Nu țin legea bună.

Măcar popii înc'ar vrea
Să le umble secerea,
Pentru cununie

Să-și iee simbrie...
Stau fetele supărate
Când rămân nemăritate.
Săptemâna albă
Nu li-I nici de-o treabă
Și părinții se 'ngrijesc
Că fetele amorțesc
Și nici nu mai vorbesc
Numai morăesc.

Vai și de voi ușilor
Că mânia fetelor
Pe voi vă lovește
Tare vă trânteste,
N'aveți voi odihnă-odată
Când fata-I nemăritată...

Dar fata mi-s'a măritat
Tata este socru mare
Și mama ginere are
Săriți, oamenii, la jucare
Că nu-I aici comandare,
Ci e voia bună
La toți dimpreună
Veniți toți, ca să jucăm
Cei chemați și câți sunteți
Trage, trage, măi țigane
Că-I bea vin și-I mânca carne!

V a ș a d.

Emiliu Popp,

mv.

„DUNĂREANA“, institut de economii și credit ca societate pe acții în Timiș-Cubin (Temes-Kubin).

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de economii și credit societate pe acții «DUNĂREANA» sunt invitați la a

128 1—

IV-a adunare generală ordinară

care se va ține în Timiș-Cubin (Temes-Kubin) la 3 Martie 1904 la 2 ore după amiază, în localul institutului.

Obiectele adunării:

1. Deschiderea adunării generale și constituirea biroului acesteia.
2. Raportul direcțiunii, raportul comitetului de supraveghiere și aprobarea bilanțului.
3. Impărțirea profitului curat și fixarea dividendelor.
4. Decidere asupra urcării capitalului de acții.
5. Alegerea a 2 membri în direcțiune (§. 33 din statute).
6. Alegerea unui membru în comitetul de supraveghiere în locul decedatului George Frențiu.
7. Eventuale propuneri (§. 30 lit. k din statute).

Domnii acționari, cari doresc a participa la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiat sunt poftiți a-și depune acțiunile lor și eventualele documente de plenipotență la cassa institutului cel mult până în preziua ținerii adunării.

Direcțiunea.

ACTIVA.		Contul Bilanțului.		PASIVA.	
		Coroane			
Cassa în numărariu		934.56	Capital de acții (300 buc. à 100 cor.)		30,000.—
Spese de fondare	200.—		Fond de rezervă	6,000.—	
după amortisare de 50%	100.—	100.—	Fond de rezervă special	1,000.—	
Efecte		304.—	Fond filantropic	100.—	7,100.—
Escompt		166,958.46	Depuneri spre fructificare		97,824.16
Hipotecă		21,323.—	Reescompt		43,177.—
Mobiliar	579.10		Depozite de cassă		1,179.51
după amortisare de 10%	57.91	521.19	Dividendă neridicată		193.10
Debitori		24.84	Saldul intereselor trausitoare		2,587.06
			Profit transpus	500.—	
			Profit curat	7505.22	8,005.22
		190,166.05			190,166.05
DEBIT.		Contul profitului și perderilor.		CREDIT.	
		Coroane			
Interese după depuneri spre fructificare	4,270.54		Interese de escompt	16,846.41	
Interese de reescompt	3,284.14	7,554.68	» de hipotecă	1,454.28	18,300.69
Salare		1,039.90	Provisiuni		26.34
Spese (lemne, lumină, tipărituri)		442.72	Profit transpus		500.—
Competință de timbru		35.40			
Dare directă	462.19				
Dare comunală	277.70				
Dare după interesele depunerilor	427.04	1,166.93			
Amortisare din spesele de fondare	100.—				
Amortisare din mobiliar	57.91	157.91			
Chirie		250.—			
Porto		151.92			
Prodiversii		22.35			
Profit transpus	500.—				
Profit curat	7505.22	8,005.22			
		18,827.03			18,827.03

Timiș-Cubin, la 31 Decembrie 1905.

Lucian Secosian m. p.,
director executiv.

Pentru contabilitate:

Ioan Raita m. p., cassar.

DIRECȚIUNEA:

Acentie Balan m. p., președ.

Remus Bortos m. p.

Ioan Raita m. p.

Ioan Olariu m. p.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIARE:

Subsemnații membri ai comitetului de supraveghiere, examinând conturile prezente și confruntându-le cu registrele principale și auxiliare le-am aflat în consonanță numerică și conform legilor comerciale și statutelor, deci propunem a se aproba dimpreună cu propunerea pentru împărțirea profitului curat. Asemenea controlând și administrarea în decursul anului, propunem a se da direcțiunii și comitetului de supraveghiere absolutoriu pe anul de gestiune 1903

Timiș-Cubin, la 18 Ianuarie 1904.

Vasilie M. Bunda m. p., președ.

Traian I. Marcu m. p.

Petru Nica m. p.

Petru Tirnea m. p.